
RACHOWNICZY (3) *ai*

a oraz o *jasne*.

sg m N rachowniczy (2). *pl N subst* rachownic(z)e (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn); poza tym w objaśnieniu s.v. rachmierski.

Związany z liczeniem, obliczaniem; rationarius Mącz, Calep, Cn; arithmeticus, calcularius, calculatorius, numeralis Cn (3) : Mensa etiam quadra dicitur, Tálierz y ráchowniczy ftól ná którym ráchuyą Mącz 216d; Calep 896a.

Wyrażenie: »rachownicze księgi« (1): Rationarius codex, Regiftr/ ráchownicze xięgi. Mącz 347c.

Cf RACHUBNY, RACHUNKOWY